

Sygn. akt II Cz 460/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący : SSO Piotr Starosta (spr)

Sędziowie : SO Bogumił Goraj

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela : **Hurtowni (...)**

(...)w K.

przeciwko dłużnikowi: **S. C.**

na skutek skargi dłużnika S. C. na czynności komornika.

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Szubinie IX Zamiejscowego Wydziału

Cywilnego z siedzibą w Żninie z dnia 10 kwietnia 2013 r.

sygn. akt IX Co 7/13

postanawia :

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Cz 460/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2013 r. (sygn. akt IX Co 7/13) Sąd Rejonowy w Szubinie - IX Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Żninie, w postępowaniu wywołanym skargą dłużnika S. C. na czynności komornika sądowego, oddalił jego wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego, prowadzonego z nieruchomości i renty dłużnika w sprawie Km 1642/11.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że S. C. złożył skargę na zajęcie przez komornika renty i nieruchomości, wnosząc również o zawieszenie egzekucji w tym zakresie. Zgodnie z art. 821 § 1 k.p.c, Sąd może zawiesić postępowanie egzekucyjne m. in. w przypadku złożenia skargi na czynności komornika. W ocenie sądu pierwszej instancji, takie zawieszenie może jednak trwać tylko do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia skargi. Tymczasem Sąd Rejonowy, w dniu orzekania o wniosku dłużnika w przedmiocie zawieszenie postępowania, oddalił także jego skargę na czynności komornika. Skoro postanowienie oddalające skargę jest prawomocne z dniem wydania, to Sąd nie znalazł podstaw do zawieszenia egzekucji i na podstawie art. 821 § 1 k.p.c. a contrario wniosek dłużnika oddalił.

Z powołanym postanowieniem nie zgodził się dłużnik, który wywiódł od niego zażalenie. Orzeczenie to zaskarżył w całości, zarzucając Sądowi Rejonowemu naruszenie art. 821 § 1 k.p.c. Dłużnik wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i o zasądzenie od wierzyciela, na jego rzecz, kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu środka odwoławczego skarżący podał, iż oddalenie jego wniosku o zawieszenie postępowania jest nieuzasadnione. Dłużnik złożył, bowiem, skargę na czynności komornika, a więc mógł też złożyć wniosek o zawieszenie egzekucji, o którym mowa w art. 821 § 1 k.p.c. Dłużnik nie zgadza się ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, iż postanowienie o oddaleniu jego skargi na zajęcie

1

nieruchomości i renty jest prawomocne, gdyż - w ocenie dłużnika - podlega ono

zaskarżeniu.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż jest bezzasadne.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że zgodnie z treścią art. 821 §1 k.p.c. sąd może na wniosek zawiesić w całości lub części postępowanie egzekucyjne, jeżeli złożono skargę na czynności komornika lub zażalenie na postanowienie sądu. Zawieszenie postępowania sąd może uzależnić od złożenia przez dłużnika zabezpieczenia. W literaturze prawniczej podnosi się, że wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego może być złożony łącznie ze skargą lub zażaleniem lub w toku postępowania wywołanego wniesieniem któregoś z tych środków. Sądem właściwym do zawieszenia postępowania jest sąd rozpoznający skargę na czynność komornika. Legitymację czynną do złożenia wniosku ma ten podmiot, który złożył skargę (wierzyciel, dłużnik, osoba trzecia). Utrzymuje się, ponadto, że wniosek powinien wskazywać okoliczności świadczące o tym, że dalsze prowadzenie postępowania może wyrządzić wnioskodawcy szkodę, może więc się okazać, że celowe i uzasadnione będzie zawieszenie postępowania tylko w części, np. w odniesieniu do zaspokojenia tylko niektórych roszczeń, albo co do określonego sposobu egzekucji (poi. H. Pietrkowski, Komentarz do art. 821, [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Postępowanie egzekucyjne, H. Pietrkowski, T. Ereciński, LexPolonica nr 3886998).

Mając na uwadze powyższe rozważania natury ogólnej, przyjąć należy, że Sąd Rejonowy zasadnie oddalił wniosek dłużnika o zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Warto, bowiem, zaznaczyć, że pozytywne rozstrzygnięcie w omawianym przedmiocie uzależnione jest, po pierwsze, od złożenia wniosku przez uprawniony do tego podmiot, a po drugie - od uznania sądu. Podejmowana przez ten organ procesowy decyzja ma też charakter fakultatywny i ekstraordynaryjny (sąd może na wniosek zawiesić). Co więcej, słusznie zauważył Sąd Rejonowy, że zawieszenie takie jest celowe tylko do czasu prawomocnego rozpoznania któregoś ze wskazanych

2

w art. 821 § 1 k.p.c. środków zaskarżenia. Jeśli skargę dłużnika już rozpoznano, a ponadto rozstrzygnięto o niej w sposób negatywny, to przedmiotowe zawieszenie traci swój sens i nie ma przyczyn, aby wniosek dłużnika uwzględnić. Co więcej, fakt oddalenia środka zaskarżenia (jakim jest skarga na czynności komornika) świadczy pośrednio o bezzasadności wniosku o zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Wniosek ten pełni wobec skargi niejako służebną rolę. Jeśli argumenty dłużnika, którymi próbował on podważyć czynności komornika, okazały się nieuzasadnione* to nieuprawnione musi być też jego żądanie zawieszenia postępowania.

Co się zaś tyczy głównego zarzutu, jaki skarżący stawia rozstrzygnięciu sądu pierwszej instancji, a więc jego odmiennej oceny charakteru postanowienia o oddaleniu skargi na czynności komornika, to zważyć trzeba, że i w tym przedmiocie prawidłowe stanowisko zajął Sąd Rejonowy. Postanowienie wydane na skutek rozpoznania skargi na czynności komornika jest, z całą pewnością, orzeczeniem niezaskarżalnym (nie dotyczy to tylko postanowienia o odrzuceniu

takiej skargi), a więc środek odwoławczy na takie postanowienie nie przysługuje (por. treść przepisów art. 394 k.p.c. in toto oraz art. 767 [4] § 1 k.p.c). Każde, natomiast, orzeczenie staje się prawomocne, jeżeli nie przysługuje co do niego środek odwoławczy lub inny środek zaskarżenia (art. 363 § 1 k.p.c). Postanowienie, o którym mowa, było więc prawomocne z chwilą podpisania jego sentencji przez sąd pierwszej instancji (z chwilą jego wydania).

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd oddalił zażalenie dłużnika na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.